

ת"פ 60371/10-15 - מדינת ישראל נגד ראד עמר

בית משפט השלום בראשון לציון

13 פברואר 2017

ת"פ 60371-10-15 מדינת ישראל נ' עמר

מ"ת 60399-10-15

מספר פל"א 465311/15

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשם ראד עמר

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יפית דרעי

הנאשם וב"כ עו"ד חיים אליה

אברהם ששוני, מתורגמן לשפה הערבית

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות לפי סעיף 413ג סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") וכן בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, בין המועדים 25.10.15 בשעה 20:00 ליום 26.10.15 לערך, נגנב רכבו של היושע הרשקוביץ מסוג פולקסווגן (להלן: "**הרכב**") על ידי אדם שזהותו אינו ידועה למאשימה.

בתאריך 26.10.15 בשעה 04:45 לערך, הנאשם נסע, יחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, ברכב הגנוב, כשהאחר נוהג ברכב, כאשר חלונות הרכב שבורים ותיבת ההילוכים של הרכב מפורקת. הנאשם נסע בכביש 5, מזרחית

עמוד 1

למחלף קסם לכיוון אריאל סמוך למחלף ברקן, וזאת במטרה לעבור לשטחי הרשות הפלשתינית.

משהבחינו הנאשם והאחר במחסום המשטרה שהוקם, פרץ האחר את המחסום המשטרה כשהוא עולה על דוקרנים וממשיך בנסיעה מהירה ופרועה כאשר גלגלי הרכב מנוקבים, תוך שהוא חוצה רמזור אדום, נוסע בנתיב הנגדי ומסכן את התנועה. בהמשך לאותן נסיבות, פתח הנאשם את דלת הרכב וניסה לקפוץ מהרכב תוך כדי שהרכב ממשיך בנסיעה.

בהמשך למתואר לעיל, שוטרים אשר רדפו אחר הנאשם והאחר הזדהו כשוטרים והורו להם לעצור, אולם הנאשם והאחר התעלמו מקריאותיהם והמשיכו להימלט רגלית, עד שהנאשם נתפס על ידי השוטרים ואילו האחר נמלט. משנתפס הנאשם על ידי השוטרים החל להתנגד למעצרו בכך שלא אפשר להם לאוזקו.

ההסדר בין הצדדים

2. הצדדים הגיעו להסדר דיוני במסגרתו הנאשם חזר בו מכפירתו, הודה והורשע בכתב האישום המתוקן כמפורט לעיל. הצדדים הודיעו כי הוסכם ביניהם כי התביעה תעתור לעונש של עד 6 חודשי מאסר בפועל, ואילו הסנגור יהיה חופשי בטיעונו לגבי רכיב המאסר בפועל. עוד הוסכם כי יושת על הנאשם עונש של 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שנה וקנס לפי שיקול דעת בית המשפט.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם את עבירת הכניסה לישראל שלא כדין נע בין מאסר על תנאי לבין 5 חודשי מאסר וענישה נלווית וכי מתחם העונש בעבירה של שימוש ברכב נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה טענה כי יש להתחשב בעברו הנקי של הנאשם ובעובדה כי לא נהג ברכב, ועתרה להשית עליו עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך שנה וקנס כספי.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הבין שהרכב הוא גנוב רק לאחר ששילם עבור הנסיעה, ומיד בסמוך לכך הוא נתפס על ידי המשטרה. ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי מדובר בעבירות מהרף הנמוך בחומרתן, מאחר שהנאשם לא נהג ברכב, וההימלטות באמצעות הרכב והנסיעה הפרועה לא היו בשליטתו.

עוד טען ב"כ הנאשם כי יש להתחשב בעברו הנקי של הנאשם, בכך שהתחנן לאחרונה, הינו יתום מאב, אחיו סובל מפיגור שכלי ואחותו נפטרה כתוצאה מהתפוצצות חומר נפץ. משכך, עתר להשית על הנאשם מאסר על תנאי בלבד.

הנאשם ניצל את ההזדמנות לומר את דברו והביע חרטה על מעשיו.

דין והכרעה

4. הנאשם שהה בישראל שלא כדין, והשתמש ברכב שנגנב סמוך לפני כן מבעליו, בכך שנסע בו לכיוון שטחי הרשות הפלשתינית.

השאלה הראשונה הניצבת היא כיצד יש לקבוע את מתחם העונש ההולם שעה שקיימות מספר עבירות בכתב האישום. כלומר, האם יש לראות בהן כ"אירוע אחד" או כ"מספר אירועים נפרדים".

סעיף 40ג לחוק העונשין, דן במצב של ריבוי עבירות, וקובע כי כאשר מדובר במספר עבירות המהוות אירוע אחד, יקבע בית המשפט עונש הולם לאירוע כולו ויגזור עונש אחד לכלל העבירות שבוצעו, בעוד שאם עסקין במספר עבירות שניתן לראותן כמספר אירועים שונים, אזי יקבע בית המשפט מתחם עונש הולם לכל אירוע ואירוע, ולאחר מכן, יגזור עונש נפרד לכל אירוע או עונש כולל לכל האירועים.

בענייננו, מדובר באירוע אחד שעה שעבירת השימוש ברכב ללא רשות בוצעה באותה עת בה בוצעה העבירה של כניסה לישראל שלא כדין, ועל כן, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לאירוע כולו.

כפי שנקבע בסעיף 40 ב לחוק העונשין, לשם קביעת עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, שהינו עקרון ההלימה, כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה, והשלישי, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

כניסה לישראל שלא כדין וללא קבלת היתר, פוגעת בערך החברתי של זכות המדינה לקבוע מי יכנס לתחומיה ומגדילה את הפוטנציאל לסיכון ביטחוני -

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפגיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין. ענייננו מצטמצם לאותם שב"חים שנכנסים שלא כדין לצרכי פרנסה, ולאחר מכן מבקשים לשוב לביתם. מידת הפגיעה של התנהגות מסוג זה בבטחון המדינה פחותה. אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון ביטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה. במקרים שבהם מטרת הכניסה שלא כדין היא פעילות חבלנית הפגיעה בערך המוגן של בטחון המדינה היא חמורה. אולם, לא די בהגברת הפוטנציאל האמור כדי לייחס

לנאשם ספציפי, אשר אינו מבקש לפגוע בבטחון המדינה, את החומרה האמורה (ראו גם: הלכת פראגין, בפסקאות ח'ט"ו לפסק דינו של השופט א' רובינשטיין, ובפסקה 7 לפסק דינו של השופט י' דנציגר). הדברים יפים גם באשר לסיכון לפשיעה כאשר אין כל עבירה נלווית לעבירת השב"ח" (רע"פ 3677/13 מוחמד אלהרוש נ' מדינת ישראל (9.12.14)).

הערך החברתי המוגן שנפגע כתוצאה מביצוע עבירה של שימוש ברכב ללא ידיעת הבעלים הינו הגנה על רכוש וקניינו של הפרט.

בחנית מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה מובילה למסקנה כי הנאשם פגע בערכים המוגנים באופן משמעותי, שכן נכנס לישראל ללא היתר וביוזעין, ולאחר מכן אף השתמש ברכב גנוב, ללא רשות בעליו, וניסה לחמוק מגורמי אכיפת החוק ולחזור לשטחי הרשות מבלי לתת את הדין על מעשיו.

טענת ב"כ הנאשם כי הנאשם עלה כ"טרמפיסט" לרכב, שילם עבור הנסיעה, ורק אחר כך התברר לו שהרכב גנוב, כמו גם טענתו כי הרכב נעצר על ידי המשטרה דקות ספורות לאחר מכן, אין לה אינדיקציה בעובדות כתב האישום ולא הובאו ראיות על כך במסגרת הראיות לעונש, ועל כן, לא ניתן לקבוע כי עובדות אלו חלות במסגרת הנסיבות הכרוכות בביצוע העבירות. על פי העובדות שפורטו בכתב האישום, חלונות הרכב היו שבורים ותיבת ההילוכים של הרכב הייתה מפורקת, כך שהנאשם היה אמור, לכל הפחות, לחשוש שמדובר ברכב גנוב.

כמו כן, על פי העובדות בהן הודה הנאשם, לאחר שהבחין בשוטרים הוא פתח את דלת הרכב וניסה לקפוץ מהרכב תוך כדי שהרכב ממשיך בנסיעה, ובהמשך, לאחר שהשוטרים הורו לו לעצור התעלם מקריאותיהם, ונמלט רגלית, וכשנתפס על ידי השוטרים לא אפשר לשוטרים לאוזקו. אמנם לא יוחסה לנאשם עבירה של התנגדות למעצר או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, אך נסיבות אלו בהן הודה נכללות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

בחנית מדיניות הענישה הנוהגת בתחום עבירות של כניסה לישראל שלא כדין ושימוש ברכב ללא רשות עבירתמעלה כי הוטלו על נאשמים עונשים שונים, הכוללים בדרך כלל עונש של מאסר בפועל, כשתקופת המאסר הינה במנעד רחב באופן יחסי.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה שעניינה ענישה בעבירת שב"ח בלבד (ת"פ (שלום-אשקלון) 55411-08-15 **מדינת ישראל נ' אלהוארין** (7.12.15)), ואף ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה שעניינה שב"ח בלבד ובמקרה בו הנאשם היה בעל עבר פלילי בטחוני (ת"פ (שלום-רמלה) 44611-05-16 **מדינת ישראל נ' ברגותי** (14.6.16)), ועל כן, העונש שהושת באותם מקרים אינו רלוונטי למקרה דנן.

כמו כן, ב"כ הנאשם הפנה למקרים בהם בית המשפט אימץ הסדר טיעון "סגור", כאשר הנימוקים להסדר לא הוצגו, וברי כי השיקולים העומדים בבסיס הסדרי טיעון אינם בהכרח חופפים לשיקולי ענישה הנדרשים לשם קביעת מתחם העונש (ת"פ (שלום-ראשל"צ) 4628/07 **מדינת ישראל נ' אלגבי** (18.6.13) ו-ת"פ (שלום-כ"ס) 15402-09-11).

מדינת ישראל נ' שאבי (23.12.14).

עוד הפנה ב"כ הנאשם לפסיקה, כמפורט להלן:

ת"פ (שלום-פ"ת) 58264-08-16 **מדינת ישראל נ' גודה** (5.11.16) - הנאשם הודה והורשע בשני תיקים. האחד, בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין והתחזות לאחר, והשני, בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין ושימוש ברכב ללא רשות. לנאשם שתי הרשעות קודמות בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה בתיק הראשון נע בין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל, ובתיק השני (הרלוונטי לעניינו) נע המתחם בין מאסר קצר בפועל ועד שנת מאסר בפועל. לנאשם היה מאסר על תנאי חב הפעלה של כחודשיים. בית המשפט התחשב בכך שהנאשם בן היה 21 וכן בעברו הפלילי, הפעיל את המאסר המותנה והשית עליו בנוסף 3 חודשי מאסר בפועל בחופף ובמצטבר, כך שלבסוף ירצה הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר בפועל וכן מאסר על תנאי.

ת"פ (שלום-י-ם) 2375/12 **מדינת ישראל נ' אללהאליה** (19.9.12) - הנאשם עמד לדין על עבירת שבל"ר ועבירת שב"ח. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר בפועל ל-10 חודשי מאסר בפועל, ולאור הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ביניהן העובדה שהנאשם היה בן 20 בלבד ובשל מצבו הרפואי, השית עליו 4 חודשי מאסר בפועל ומאסרים על תנאי.

ת"פ (שלום-ת"א) 5470-08-10 **מדינת ישראל נ' חמד** (5.9.10) - בית המשפט קבע כי מדובר בנסיבות קלות יחסית של ביצוע העבירות, שכן, הנאשם הזיז קטנוע בלתי תקין למספר מטרים. כמו כן, דובר בנאשם בן 20 בלבד. בית המשפט גזר על הנאשם 38 ימי מאסר בפועל ומאסר על תנאי, מבלי שקיימת קביעה לגבי מתחם הענישה, מאחר שגזר הדין ניתן טרם התיקון לחוק העונשים בדבר הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה.

מכאן, שהפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם מצביעה על מתחם עונש הכולל בחובו מאסר וענישה נלווית, ובתי המשפט החליטו להסתפק בהטלת מאסר לתקופה קצרה, נוכח הגיל הצעיר של הנאשמים שעמדו לדין ונסיבותיהם האישיות.

לאור כל האמור, ועל פי הפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם את העבירות דנן בנסיבותיהן נע בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לסטייה ממתחם הענישה לחומרא מטעמי הגנה על שלום הציבור או לקולא מטעמי שיקום, ולא נטען על ידי מי מהצדדים כי יש לסטות ממתחם הענישה, ולפיכך, יש לגזור את דינו של הנאשם בתוך מתחם הענישה.

כמצוות המחוקק, בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בהתקיימות נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובכללן, ההודיה ולקיחת האחריות של הנאשם, הנסיבות המשפחתיות של הנאשם כפי

שנטענו, וכן העובדה כי הנאשם אינו בעל עבר פלילי קודם.

לעניין גובה הקנס, אתחשב במצב הכלכלי הנוטען של הנאשם, ואסתפק בהטלת קנס לא גבוה.

סוף דבר

5. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים, שלהלן:

- (א) 5 חודשי מאסר בפועל בקיזוז ימי מעצרו, מיום 26.10.15 עד 2.11.15.
- (ב) מאסר על תנאי למשך 3 חודשים, והנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם כן יעבור בתוך שנה מיום שחרורו ממאסר עבירה על חוק הכניסה לישראל או עבירה של שימוש ברכב ללא רשות.
- (ג) קנס בסך של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם לא יאוחר מיום 15.3.17.

ניתן צו כללי למוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים.

ניתן והודע היום י"ז שבט תשע"ז, 13/02/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בא-כוח הנאשם מבקש דחיה קצרה של עונש המאסר לצורך התארגנות.

באת-כוח המאשימה מתנגדת לעיכוב הביצוע, וזאת מאחר שמדובר בנאשם שהוא בלתי חוקי, וקיים חשש להימלטות מן הדין.

אני נעתרת לבקשת בא-כוח הנאשם, לאור העובדה שהנאשם התייצב למרבית הדיונים, ולאור הערבויות שהופקדו בתיק שהן ערבויות משמעותיות.

אני מעכבת את ריצוי המאסר בפועל עד יום 27.2.2017.

על הנאשם להתייצב במועד זה בבית מעצר הדירים עד השעה 10:00 או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודה מזהה.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377.

הנאשם יפנה למת"ק עם החלטה זו לאלתר, לשם הסדרת אישור כניסה לישראל לצורך התייצבות לריצוי מאסרו.

הערבויות שהופקדו ישמשו להבטחת התייצבות הנאשם לריצוי המאסר.

ניתנה והודעה היום י"ז שבט תשע"ז, 13/02/2017 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

הוקלדעלידיאיליןאלון